

[Flemming Hansen]

har lidt tab på mange hundrede millioner kroner. Vi skal i virkeligheden alle prise os lykkelige for, at de danske banker er så velkonsoliderede, at de har kunnet bære disse tab. Tænk, hvilke konsekvenser det ville have, hvis det ikke havde været tilfældet, hvor mange uskyldige mennesker der så havde været ramt. Vi husker alle sammen de store bankskandaler, vi havde for år tilbage, hvordan det gik ud over ganske almindelige sparere.

Endelig har Nordisk Fjer-sagen haft rystende konsekvenser for medarbejderne og for aktionærene. Jeg vil i første omgang koncentrere mig om aktionærene.

Når vi taler om et børsnoteret selskab som Nordisk Fjer, hvem er det så, der ejer det? Hvem er de aktionærer, der lider tab?

Vi kender dem ikke alle sammen, men i dag kan vi konstatere, at når et børsnoteret selskab går ned og aktiekapitalen går tabt, så har det betydelige konsekvenser for tusindvis, ja, måske titusindvis af mennesker i det omkringliggende samfund.

Det er en velkendt sag i Nordisk Fjer-affæren, at ATP-fonden har tabt betydelige beløb. Det er måske, som om vi tænker: Skidt med det, når det er ATP-fonden. Den har jo aktier alle steder. Men ATP-fonden er os selv. Det er vores egen pension, der ligger i ATP-fonden, en del af den i hvert fald.

Mange mennesker investerer i dag deres personlige pension i den form, at de enten køber aktierne selv eller gennem pensionskasser eller gennem bankernes puljeordninger. De taber altså dele af deres pension, når en virksomhed som Nordisk Fjer går tabt.

Berlingske Tidende havde den 4. marts 1991 en meget, meget interessant opgørelse over, hvordan aktierne er fordelt i Danmark. Den viste, at 36 pct. af alle danskere over 18 år har aktier i danske virksomheder eller i virksomheder i det hele taget. Det er en stigning bare på 5 år fra 25 pct. til 36 pct., og hvis den fortsætter, så er det klart, at kun 5 år fremme er over halvdelen af alle danskere aktionærer i virksomhederne.

Dermed er problemstillingen ikke, som den har været før i tiden, hvor man talte – det gjorde specielt visse partier her i Folketinget – om disse fæle aktionærer, som udbyttede andre. I dag er aktionær et helt andet begreb. Det er noget, vi alle sammen er mere eller mindre.

Som sagt vil det om 5 år være over halvdelen af den danske befolkning, hvis udviklingen fortsætter. Derfor er den problemstilling, som Nordisk Fjer-sagen har givet anledning til, så væsentlig, at lovgivningen må være sådan – det krav må man stille som aktionær – at sådanne skandaler ikke kan finde sted, eller i hvert fald at de begrænses så meget som overhovedet muligt.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at det ikke er ulovligt, at et firma ikke tjener penge nok eller taber penge, men det er uacceptabelt, hvis de oplysninger, man har om en børsnoteret virksomhed, er fejlagtige eller direkte bedrageriske.

I den konservative folketingsgruppe finder vi i industriministerens forslag en klar forbedring i forhold til det, man har i dag. Men vi noterer os også, at ministeren selv siger i sine bemærkninger til forslaget, at der løbende foregår en gennemgang af selskabsloven med henblik på en forenkling og en fremtidstilpasning. Jeg lægger heri, at hvis de allerede fremsatte forslag ikke er nok, så vil ministeren komme med flere forslag.

Ser vi på de enkelte dele af ministerens forslag, så bekræfter Nordisk Fjer-sagen, som vi ser forslagene, at forslaget vedrørende revisorskift og om oplysningspligt er ganske væsentlige dele af forslaget. Det kan ikke være rigtigt, at man som i Nordisk Fjer-sagen kan skifte revisor 32 gange, uden at det stort set går op for aktionærene eller det omkringliggende samfund. Dermed har vi altså også relationen til oplysningspligt.

Jeg synes også, at der er god grund til at lægge mærke til ministerens forslag om, at hvis man skifter metode, så skal resultaterne suppleres med opgørelser og balancer med hensyn til, hvordan man gjorde det, hvordan tallene havde set ud sidste år, hvis man havde gjort det efter de samme principper.

Vi tilslutter os ministerens forslag og vil medvirke til et overordentlig seriøst udvalgsarbejde, hvad jeg fornemmer der er meget stor enighed om i Folketinget. Jeg synes, vi skal søge det bredest mulige flertal, bl.a. af den grund, jeg nævnte: Hvem ejer aktierne? Specielt Socialdemokratiets forslag ligger ganske tæt på regeringens forslag, så jeg tror, vi ved et grundigt udvalgsarbejde kan løse problemerne. Hensynet til de grupper, jeg omtalte indledningsvis, tilsi-